

ANNIE M.G.

Afl 6
Vluchten kan niet meer

scenario
Tamar Bos & Mieke de Jong

Gebaseerd op
ANNA, Het leven van Annie M.G. Schmidt
Annejet van der Zijl

Regie
Dana Nechustan

Producent
BosBros

Vara/NTR
2010

Aflevering 6: Vluchten kan niet meer

601 LEADER 601

602 INT. WOONKAMER VOSSIUSSTRAAT - DAG, A'DAM 1994 (HEDEN) 602

Middag. ANNIE(83) ligt op de bank met een glas witte wijn binnen handbereik, innig tevreden.

Er klinkt een sleutel in het slot, voetstappen in de gang. FLIP (begin 40) komt binnen met de post. Hij kust zijn moeder.

FLIP

Zit je nou om twee uur al aan de wijn?! Het wordt elke week een uur eerder.

Flip legt de post op het tafeltje naast Annie en ziet dan een medaillon aan een kettinkje liggen. Boven zit een grote knop. De handleiding ligt er naast. Flip tilt het medaillon op.

FLIP

Is dat 't ding van de thuiszorg?

Annie negeert Flip. Flip kijkt hoe hij werkt.

FLIP

Waarom heb je 'm niet om?

Flip bladert door de handleiding. Hij wil het ding om Annies nek hangen. Annie weigert.

ANNIE

Ik ben geen klein kind, Flip, ik weet zelf wel wat goed voor me is.

FLIP

Ik wil echt dat je 'm omdoet.

ANNIE

Flip -

FLIP

Doe 'm nou maar gewoon om.

Flip hangt het ding om haar nek.

ANNIE

Je beknot mijn vrijheid.

FLIP

Dat ding IS je vrijheid. Je kan gaan en staan waar je wil...

(MORE)

FLIP (cont'd)
in geval van nood druk je op de
knop.

ANNIE
(grappend)
Als de wijn op is...

Flip kijkt haar even streng aan.

FLIP
Ik ga, d'r is geen land met je te
bezeilen.

Flip loopt naar de deur.

ANNIE
Jij weet niet wat vrijheid is.

FLIP
Oh nee, mijn hele jeugd was een
en al vrijheid. Als vrijheid voor
jou is, aan je lot overgelaten
worden, dan doe je dat ding toch
niet om!

Flip loopt kwaad weg. Annie blijft alleen met het ding om
haar nek achter. De buitendeur valt met een knal in het
slot. Op de tast pakt ze de fles wijn. Schenkt in en slaat
het glas achterover - zoals in:

603 INT. FOYER THEATER - NACHT, 1977

603

Annie slaat een glas achterover. Ze viert het succes van
een musical, omringd door bloemen, acteurs en veel drank.
Willem Nijholt zingt en danst schmierend een paar Foxtrot-
fragmenten. Lachen.

Het is al heel laat, de foyer gaat sluiten. Annie is één
van de laatsten die vertrekt, samen met producer John de
Crane. Ze hebben allebei teveel gedronken, zijn theatraal
aanhalig, lachen met uithalen en praten met veel 'schat' in
hun zinnen. Achter John wacht een jonge acteur. Annie neemt
alle bloemen mee, tot het kleinste bosje.

JOHN
Schat laat mij die dragen.

Annie legt haar bloemen acuut terug. John geeft de jonge
acteur een teken.

John loopt als een hondje achter Annie aan naar buiten,
achter hem komt de jongen, gebukt onder alle bloemen.

Annie is in haar eentje op weg naar Frankrijk in haar rode autootje vol bloemen. Ze passeert de grens met België.

Ze zingt zachtjes voor zich uit. Haar zingen gaat zo nu en dan over in het zingen van de totale Foxtrotcast, die (o.s.) met haar meezingt. (Eventueel ook beelden uit Foxtrot - zodat je ziet waar ze mee in haar hoofd zit en waar ze net vandaan komt.)

Annie belt in een telefoonsel bij een lawaaiige benzinepomp. Ze heeft de hoorn, een sigaret, een bekertje koffie en een krant vast. Handen te kort dus. Leest voor, zo goed en kwaad als het gaat:

ANNIE

(aan de telefoon)

"Als Annie Schmidt er niet was, wie in Nederland zou dan kans zien te doen wat zij gisteravond weer bleek te hebben gepresteerd: een nieuwe ijzersterke, oer-Nederlandse musical uit de klei trekken!"

God Dick, ze hebben het begrepen. Je had erbij moeten zijn. Een geweldige avond -
- Iedereen was er.

-
- Zwarte schimmel in de groene olijven? Wat naar nou. En wat doen we er tegen?

Annie laat de krant zakken, Dick is niet geïnteresseerd in Annies succesverhaal.

ANNIE

Elke olijf apart?
God jongen, maak je je niet te druk? Maat houden hè?
(...)
Iedereen vroeg naar je. Gister.
(...)
Gisteren, op de première.
Jawel! Ze missen je.
(...)
Ja. Ik kom er aan. Nee, genoeg geslapen. Kus. Dag jongen, ik ga gas geven, dan ben ik vannacht thuis. Maak mijn plekje maar vast warm. Ik kom naar je toe.

Annie hangt de hoorn op.

606 INT. AUTO - DAG/ EXT. WEGEN - DAG, FRANKRIJK 1977 606

Het rode autootje van Annie rijdt over de snelweg naar het zuiden. Annie doet het dakje open, de zon schijnt. Vrolijk zit ze achter het stuur.

607 INT/EXT. KEUKEN VOSSIUSSTRAAT/TUIN - EIND VAN DE DAG, AMSTERDAM 1994 (HEDEN) 607

Annie zit te soezen in het late zonnetje. Poes Haaltje zit heerlijk in de vensterbank, in en in tevreden. De andere poes loopt van zijn etensbakje naar het kattenluik. Annie hoort het kattenluikje open- en dichtgaan.

ANNIE

Haaltje?! Kom maar. Kom maar op schoot.

Nee.

ANNIE

Groot gelijk, poes. Ik zou ook niet luisteren.

De poes gromt naar een boom. Annie ruikt het glas in haar hand.

MINOES

(zingt)

*Er was eens een dame met een glas
witte wijn,
die zei: ik had liever een kat
willen zijn.
Ik hoef me gelukkig voor niemand
te schamen
maar toch ben ik liever een kat
dan een dame (1)*

Annie glimlacht. Haar ogen vallen nu echt dicht.

Ze merkt niet dat er een poes op haar schoot springt en lekker gaat liggen op het medaillon.

608 EXT. WEGEN - NACHT / EXT. LE ROURET - NACHT, FRANKRIJK 1977 608

Annie achter het stuur, vecht tegen de slaap. Het autootje gaat van de snelweg af, rijdt door het zuid Franse land. De wegen worden kleiner en donkerder, tot Annie het pad opdraait van Les Beaumeles.

Annie stapt uit. Rekt zich uit, gaar na zo'n lange reis. Duwt snel haar haar goed, en gaat naar binnen. Verwachtingsvol.

609

INT. LE ROURET - NACHT, FRANKRIJK 1977

609

Annie loopt door het huis, op zoek naar Dick.

ANNIE

Dickie? Dick?

Ze wordt ongerust.

En vindt Dick op de grond van de wijnkelder, zwaar benauwd.

610

EXT. LE ROURET - NACHT, FRANKRIJK 1977

610

Dick wordt op een brancard het huis uitgedragen. Annie probeert in haar beste Frans informatie te krijgen van een arts die ze niet kan verstaan.

ANNIE

Mais est-ce qu'il sera bien?

De man ratelt over Dicks gezondheid. Annie kan er geen touw aan vastknopen.

611

INT. ZAALTJE FRANS ZIEKENHUIS - DAG, FRANKRIJK 1977

611

Dick ligt aangesloten op een batterij medische apparaten. Er is veel bedrijvigheid om hem heen van artsen en verpleegsters. Dick gromt en is buitengewoon onrustig, waarmee hij het de artsen moeilijk maakt.

Annie die op een afstandje toekijkt, begrijpt niet wat er met hem aan de hand is. Tot ze ziet wat hij ziet: een katholiek kruisbeeld aan de muur.

ANNIE

(zacht)

O here god, sta me bij.

Terwijl om haar heen iedereen zijn best doet om Dick rustig te krijgen, weet Annie wat haar te doen staat. Zo onopgemerkt mogelijk loopt ze naar het kruisbeeld. Klimt op een stoel en rukt het ding in één beweging van de muur.

Het beeld is zwaarder dan ze dacht en valt op de grond. Jezus Christus in duizend scherven.

Iedereen kijkt om, eerst naar het beeld, dan naar Annie. Na alle onrust is het eindelijk even stil.

ANNIE

(charmant)

Pardon.

Ze kijkt naar Dick. Dick glimlacht. Eindelijk contact.

LATER

Iedereen is weg, behalve Dick en Annie. Annie houdt Dicks hand vast. Bliepjes en grafieken op de monitoren waaraan Dick vastgeketend ligt.

ANNIE

...Hoe voel je je?

DICK

*Ik ben zo moe, ik ben zo moe, ik
ben zo moe,*

ANNIE

Lief jochie van me...

DICK

(zingt)

*ik ben zo moe van al die
knoopsgaten en knopen
en dan, vanavond mot het allemaal
weer open
en dat is dan natuurlijk weer een
heel gedoe.*

ANNIE

Maar dan help ik je toch.

DICK

(zingt)

*Ik ben zo moe van Adenauer en van
Drees*

ANNIE

Dat hoeft toch niet - Adenauer is
al 10 jaar dood.

Annie klimt bij Dick op bed. Schuift de draden weg en gaat naast hem liggen.

DICK

(zingt)

*en als ik dan per ongeluk weer
ergens lees
dat ze vijftig helikopters
fabriceren dit seizoen,
dan denk ik o, o, o, o, o, als ik
het maar niet hoef te doen. (2)*

ANNIE

Jij hoeft niks te doen behalve
beter worden.
Dat is het enige waar jij je druk
om moet maken.

Dicks ogen vallen dicht.

ANNIE

Dick...
Dickie -

(MORE)

ANNIE (cont'd)

Wel bij me blijven hoor. Ik kan
je niet missen.

Een verpleegster komt binnen. Ze ziet Annie bij Dick op bed
liggen en valt woedend uit in het Frans. Annie speelt dom
vrouwtje - ze verstaat zogenaamd niks.

De verpleegster trekt haar van het bed af. Annie kijkt de
vrouw na tot ze de zaal uit is. Lucht.

DICK

Ik wil naar huis.

ANNIE

Even volhouden Dick. Je moet
eerst beter worden. Hier kunnen
ze je in de gaten houden.

DICK

(monomaan)

Ik wil naar huis.

ANNIE

We gaan. Maar eerst moet je beter
worden en aansterken.

DICK

Ik wil naar huis.

Annie zucht. Blijft geduldig.

612

**INT. TELEFOONCEL IN FRANS ZIEKENHUIS- DAG,
FRANKRIJK 1977**

612

ANNIE

(in de telefoon)

Hij is aangesloten op een
wasmachine waarmee ze hem in
leven houden maar hij wil alleen
maar naar huis.
Hij ligt erbij als een getemde
tijger en IK ben de temster. Hij
haat me omdat ik hem gevangen hou
bij die roomse kliek.
Wat moet ik doen Flip?
(-)
Nee dat lukt niet. Dat wil-ie
niet.
Hij wil naar huis en dat meent-
ie.
Flip, ik hou van die man, ik moet
hem helpen.
Maar het is hier net een
politiebureau, hoe smokkel ik hem
weg?

Annie ziet buiten de telefooncel mensen een grote deur door gaan. Er staat op: Chapelle de la Siente Vierge. Bedden worden naar binnen gereden. Dokters en verpleegsters gaan ook mee. Elke keer als de deur opengaat, hoort Annie een orgel.

Op de gang wordt het opvallend stil. Annie kijkt om zich heen. Dit brengt haar op een idee...

613 INT. FRANS ZIEKENHUIS - DAG, FRANKRIJK 1977 613

Annie rent met de zieke Dick in een rolstoel naar de uitgang van het ziekenhuis. Ze kijkt achterom of ze niet gevolgd worden.

In de verte ziet ze de Franse verpleegster aankomen. Ze rent nog harder. Dick valt bijna uit zijn wagentje, maar het kan hem niet schelen. Hij laat zich graag meevoeren. Ze bereiken de uitgang van het ziekenhuis.

614 INT. KEUKEN VOSSIUSSTRAAT - AVOND, A'DAM 1994 (HEDEN) 614

Een mevrouw van de thuiszorg komt met veel bombarie de keuken binnen. Annie ligt te slapen in haar stoel.

THUISZORGDAME

Mevrouw Schmidt. Mevrouw Schmidt,
mevrouw Schmidt.

Annie wordt langzaam wakker. Ze kijkt de vrouw aan.

THUISZORGDAME

Wat doet u nu?

ANNIE

Wat doet U nu? En wie BENT u
eigenlijk?

De thuiszorgdame schudt demonstratief haar hoofd,

THUISZORGDAME

Ik ben Tinie Jansma van de
Thuiszorg en u heeft mij
opgepiept.

ANNIE

Ik heb helemaal niet gepiept.
(tegen de poezen op schoot)
Hebben jullie gepiept?

De mevrouw kan er niet om lachen.

THUISZORGDAME

De alarmknop is ingedrukt, en
zoals u weet komen wij dan
meteen.

ANNIE

Maar ik heb helemaal niet...

Annie's blik gaat naar de ketting om haar hals. Het medaillon ligt onder de katten op haar schoot...

De thuiszorgdame ziet het nu ook. Met een fluks gebaar drijft ze de katten van Annies schoot. De beesten springen op de grond. Net als Annie kijken ze de vrouw beledigd aan.

THUISZORGDAME

Dit kan echt niet, onthoud dat goed, geen katten op schoot.

ANNIE

Maar -

THUISZORGDAME

Nee mevrouw Schmidt (ze tikt op het medaillon) dit is geen speelgoed. Dit is voor noodgevallen.

Annie zegt niks.

THUISZORGDAME

Heeft u dat begrepen?

ANNIE

Ja ja.

THUISZORGDAME

Ik ga u in bed stoppen, het is al na negenen.

De vrouw wil Annie uit haar stoel helpen, maar Annie blijft demonstratief zitten. De vrouw begint aan haar te sjoeren. Maar Annie werkt niet mee. Dan niet. De vrouw laat Annie los en kijkt haar streng aan. Annie kijkt uitdagend terug.

De vrouw vertrekt. Als de voordeur dichtslaat, doet Annie demonstratief de ketting met het medaillon af. Ze slingert het ding in een hoek van de keuken. De poezen kijken verbaasd op.

615 INT. KEUKEN VOSSIUSSTRAAT - AVOND, A'DAM 1994 (HEDEN) 615

Radiootje aan met een vrolijk muziekje. Annie mengt meel, een ei en een biertje. Ze bakt op de tast een pannenkoek en laat 'm op een bordje glijden.

Halewijn draalt om haar benen. Annie struikelt over de poes. Ze valt languit op de vloer. De pannenkoek glijdt op de tegels. Wijn spat alle kanten op.

ANNIE

AU!

Even ligt Annie met gesloten ogen op de grond. Dan doet ze haar ogen open, Halewijn geeft haar een kopje.

ANNIE

Dag poes... AU!

Ze probeert op te staan, maar ze verrekt van de pijn.

Annie haalt diep adem, probeert rustig te blijven. Ze tuurt over de grond en ziet in de hoek van de keuken de ketting met het medaillon liggen.

ANNIE

Daar Haaltje, daar ligt-ie. Pak maar...

De kat geeft geen sjoege.

ANNIE

Hebben jullie ooit één dag geen eten van me gehad? Maar-es een keertje wat terugdoen is er niet bij!

De katten kijken haar niet-begrijpend aan. Annie heeft het koud. Er moet iets gebeuren. Ze haalt diep adem en begint te roepen, zo hard als ze kan.

ANNIE

Help, help! Help me!

Ze laat haar hoofd radeloos op de vloer zakken. Denkt iets te horen.

ANNIE

Dick... ? Dick ben jij daar?
Hoor je me?
Dick?
Dickie?

Annie kijkt om. Dick zit op de grond naast haar. Ze is blij hem te zien.

ANNIE

Ik heb het zo koud.

Dick omhelst haar, verwarmt haar voorzichtig.

ANNIE

Ik ben zo blij dat je er weer bent.

DICK

Hapje?

Dick voert Annie een paar stukjes pannenkoek. Annie is oprecht blij om Dick te zien. Ze liggen tegen elkaar aan. Zoenen. Vrijen een beetje, voorzover de pijn dat toelaat.

ANNIE
Voorzichtig!

616 **EXT/INT. FRANS ZIEKENHUIS - DAG, FRANKRIJK 1977** 616

DICK
Au!

Annie helpt de breekbare Dick in het kleine autootje. Als hij eindelijk zit gaat ze naast hem zitten en geeft hem een lieve zoen. Dick reageert niet. Annie geeft er nog eentje. En nog een. Net zolang tot Dick haar een kleine kus terug geeft.

ANNIE
We gaan naar huis lieverd. We
gaan naar huis.

Dick glimlacht.

617 **INT/EXT. AUTO/SNELWEG - DAG, FRANKRIJK 1977** 617

Het rode autootje van Annie rijdt met een rotvaart over de snelweg naar het noorden.

Annie legt haar hand op Dicks knie. Glimlacht hem toe.

ANNIE
Kom Dick, het is maar tijdelijk.
Het zal wel weer overgaan.

Ze haalt een auto in, zingt:

ANNIE
*- bekijk het kallempjes aan.
Rotzooi is onvermijdelijk.
Laat ze d'r gang maar gaan.
't Waait weer voorbij geleidelijk
aan.
Donkere dagen, pokken en plagen,
tegenspoed,
schoppen en slagen moet je
verdragen.
't Komt weer goed. (3)*

Annie geeft extra gas. Naar huis.

618 **INT. WERKKAMER - DAG, BERKEL 1979** 618

Annie is druk aan het werk. Ze typt als een bezetene, tot ze driftig getik hoort in de verwarmingsbuizen.

Even doet ze of ze het niet hoort.
Het getik wordt feller.
Annie zucht, staat op en loopt weg.

619 INT. WOONKAMER - DAG, BERKEL 1979

619

Dick zit op de bank in zijn kamerjas.

Annie loopt op haar tenen door de kamer en brengt hem een kopje thee.

ANNIE
Hier lieverd.

Dick negeert haar.

ANNIE
Hier, je wou drinken...

Geen reactie.

ANNIE
(geduldig)
Dickie, je moet goed drinken.

Geen reactie.

ANNIE
Wil je liever appelsap? Tonic? Ze
hebben iets nieuws: dubbeldrank.
Met dubbel -

Nee - allemaal bah. Naast Dick staan minstens 12
verschillende dranken.

ANNIE
Dick?

Geen antwoord.

ANNIE
Zal ik koffie zetten?
Ik zet een lekker kopje koffie
voor je.

Ze is blij dat ze weg kan naar de keuken.

620 INT. KEUKEN/HAL - DAG, BERKEL 1979

620

De bel gaat. Annie rent shhht-shhhend naar de deur. Flip.

ANNIE
Ssst. Denk aan je vader.

FLIP
Slaapt hij?

ANNIE

Nee, maar ik wil hem niet van slag maken.

FLIP

Van slag? Van de bel?

ANNIE

En van de post en van de hoed van de buurvrouw en van het nagelschaartje en de dollarcrisis -God wat ben ik blij dat je er bent.

Flip en Annie kijken door een raam naar Dick, die zichzelf zichtbaar in de weg zit. Hij meet zijn eigen hartslag.

FLIP

(ongerust)

Is dat voor zijn bloeddruk?

ANNIE

Zijn hartslag. Zijn bloeddruk komt hierna.

FLIP

Is het zo erg?

ANNIE

Welnee, alles is onder controle. Maar hij ligt daar maar te liggen.

Dick klopt op de verwarmingsbuis. Het nare geluid dringt door in het hele huis.

DICK

(vanuit de kamer)

Anna...?

Annie schenkt driftig de koffie op. Morst. Vloekt. Flip omarmt zijn moeder lief. Hij begrijpt hoe moeilijk ze het heeft.

ANNIE

Ik ben zo bang dat ik ga slaan Flip. Babysitten is niet erg, maar wel als de baby je eigen man is.

Flip troost zijn treurige moeder. Annie wil flink zijn, herstelt zich:

ANNIE

Het is makkelijk. Geef 'm zijn pillen en iets te drinken.

(MORE)

ANNIE (cont'd)

Maakt niet uit wat, hij merkt het
toch niet, ook al is het thee van
gisteren.

Annie ziet hoe Flip naar binnen gaat met de koffie en zijn
vader begroet - die de koffie onmiddellijk afwijst. Vies.

Annie draait zich om en pakt haar jas. Ze gaat weg.

621 INT. CAFE - NACHT, AMSTERDAM 1979

621

Annie zit met haar vriendinnen in een café. Het zijn de
vrouwen die we kennen van de prijsuitreiking uit aflevering
1 en uit 4, toen ze in bh in de tuin lagen. Eén van hen is
Fiep Westendorp.

De vrouwen kakelen door elkaar. Fiep laat de tekeningen
rondgaan die ze voor Otje heeft gemaakt. Luidruchtige
bewondering alom.

JEANNE ROOS

Wordt het een toneelstuk?

ANNIE

Nee, toch een musical. Conny doet
weer mee en Trudy Labij. Deze
keer geen struisvogelveren, het
wordt iets van nu en heel
Hollands. Een sjieke hoerenkast
naast een vrouwenhuis, zoiets.

Annie krijgt de lachers op haar hand. Ze drinkt stevig
door.

ANNIE

Ik begin binnenkort met de
research.

JEANNE ROOS

Gaat Dick zeker mee? Die smult nu
al.

ANNIE

Nou - eh. Dick is nog steeds niet
helemaal opgeknapt. Zijn
gezondheid wil niet erg.

JEANNE ROOS

Ha! Natuurlijk!

(zingt)

*Wanneer een man zich even in zijn
vinger snijdt,*

(MORE)

JEANNE ROOS (cont'd)
*dan slaakt hij eerst een reeks
gedempte kreten,
dan koestert hij de wond met een
omzichtigheid
alsof hij door een cobra is
gebeten.*

FIEP
(tegen Annie)
Zo is Dick toch niet? Zo
kinderachtig?

Annie lacht fijntjes.

FIEP
(neemt het voor Dick op)
We hebben het hier over een
hartpatiënt hè.

WIM HORA ADEMA
(zingt)
*Dan tuurt hij naar de plek,
gelijk een martelaar.
Hij houdt de vinger in de lucht,
er moet een groot verband om en
hij kijkt ernaar
terwijl hij diep en heel
verwijtend zucht.*

JEANNE ROOS
*Zeg dan vooral nooit:
jongen stel je niet zo aan,
want als je dat zegt
heb je 't helemaal gedaan. (4)*

Terwijl de anderen door elkaar praten, hebben Annie en Fiep een onderonsje.

ANNIE
Dicks hart is hersteld. Maar hij
is de lol in het leven kwijt. Hij
heeft een hekel aan kinderen, aan
dieren, aan mij.
Fiep - het is niet vol te houden.
Als ik de deur uitga dan zegt-ie

622 INT. WOONKAMER - DAG, BERKEL 1979

622

DICK
Waar ga je heen?
Met wie?
Wanneer ben je terug?

TERUG NAAR:

ANNIE

Ik snap hem niet meer. Hij slikt dagelijks een dozijn vitamine en hij meet elk uur zijn bloeddruk. Maar gisteren, toen de dokter er was, toen haalde hij een kistje te voorschijn met chemicaliën, nog uit zijn eigen lab. En toen zei-die:

TERUG NAAR:

DICK

Als ik dit nu allemaal inneem,
ben ik dan dood?

De dokter kijkt geschrokken om naar Annie, die wegstijgt.

DOKTER

Wellicht.

Een ongemakkelijke stilte.

DOKTER

Laat ik één ding duidelijk stellen. Lichamelijk mankeert u niks.
Ik raad u aan elke dag te wandelen, al is het maar een kwartiertje. De buitenlucht zal u goed doen. En ik ga u naar een psychiater sturen.

...

De oplossing die u voorstelt,
daar zal ik NOOIT aan meewerken.

De arts vertrekt, Annie laat hem uit. Wanneer ze terug komt in de kamer, is Dick met zijn vitaminepillen in de weer. Annie kijkt hem aan met medelijden.

Ze zwijgen een tijdje. Een pil rolt op de grond. Dick wijst zwakjes dat Annie hem op moet rapen. Dat is de druppel. Woedend schopt Annie alle pillen weg, ze trekt de natte doek van Dicks hoofd. Krijst.

ANNIE

Hou op met dat nare toneelstukje!
Je moet ermee OPHOUDEN!
Iemand die de hele dag vitaminen slikt, die wil niet dood. Die is GEK, Dick. Totaal -

ANNIE

- GESTOORD.

Als hij nou ontzettende pijn had,
maar die heeft hij niet. Als hij
zó zwak was dat hij zich niet
meer kon bewegen, maar hij loopt.
Hij eet, hij drinkt, hij is goed
bij zijn hoofd -

FIEP

Behalve dat hij gestoord is.

ANNIE

Ja, behalve dat.

ALLEMAAL

(behalve Annie en Fiep)

Zeg: ach! En o!

en: gaat het nou wel zo?

en: voel je je wel goed in orde?

en: laat nog eens zien,

wat jodium misschien?

en 't zal toch geen infectie

worden? (4) (kan ook langer...)

Annie zet haar glas neer.

ANNIE

Ik heb alles geprobeerd. Echt
alles...

Ik weet het niet meer.

Hoe haal je iemand uit de put als-
ie er zelf niet uit wil?

Een champagnekurk knalt. Glazen worden ingeschonken. Een
toast:

ANNIE

(opgewekt maar wanhopig)

Daar ga je Dick. Op de volgende
70! Proficiat!

Een bescheiden feestje bij Annie thuis. Muziek, hapjes,
Flip in een soort pak. En overal is Annie om het iedereen
naar de zin te maken.

Midden tussen de mensen maar als op een eiland, zit Dick.
De feestvreugde gaat totaal aan hem voorbij.

Annie negeert zijn somberte. Doet overdreven lief en
aardig, zoent hem in het voorbijgaan, aait over zijn haar,
trekt hem op voor een dansje. Dick laat alles met zich
doen, maar zonder animo.

Tijdens hun dansje staat Annie vals met haar hak op zijn teen - om reactie uit te lokken. Tevergeefs. Dick lijkt het niet te merken.

Annie raakt steeds meer opgefokt. Schenkt te volle glazen en laat gevulde dadels van een schaal op de grond glijden. Kijkt naar Dick. En kan zich niet meer inhouden.

ANNIE

(roept)

De veiling gaat beginnen! We
beginnen met de grote veiling.
Tien gulden. Voor een tientje mag
je hem hebben. Wie biedt er een
tientje voor deze zeventigjarige?

Annie schopt zachtjes tegen Dick aan, alsof hij een pop is.

FLIP

Annie - (niet doen.)

ANNIE

Ik hoef hem niet meer. Wie neemt
hem mee voor een tientje?

Ongemak bij de gasten die er eerst om moeten lachen maar steeds meer zien dat het niet alleen een grap is. Annie draaft door. Ze gaat te keer:

ANNIE

Zie je dat Dick, een tientje is
al te veel!
Oké, zeventijftig. Wie biedt er
zeventijftig? Zes? Vijf?
Vijf moet lukken. Hij is iets
beschadigd maar nog prima als
boekensteun of vogelverschrikker.
Iemand vijf gulden?

De gasten lachen. Dick wil de kamer uit lopen. Maar Annie laat hem niet gaan. Ruw houdt ze de stramme man tegen.

ANNIE

Niemand wil je.
Ik ook niet. We zullen een andere
oplossing voor je verzinnen.
Ik ben bang dat het toch het grof
vuil wordt.

Ze lacht te hard. De gasten zijn gegeneerd, dit is niet leuk meer.

Flip vindt het genoeg. Hij trekt zijn moeder bij Dick weg en zet haar buiten, in de tuin. Sluit de tuindeuren. Annie, nog steeds lachend, blijft buiten staan en steekt een sigaret op. Draait zich af van het feestje. Ze is wanhopig.

Annie, achter haar zoveelste glas, kijkt glazig om zich heen. De vriendinnen staan op, groeten en gaan weg.

JEANNE ROOS

Dag Fiep.
Dag Annie!
Koop Pleegzuster Bloedwijn voor
Dick. Knapt-ie van op.
Dag!

Alleen Fiep en Annie blijven hangen.

ANNIE

...
Het ergste vind ik nog, dat het
besmettelijk is. Hij maakt me
gek.
...
Weet je dat ik geen letter meer
schrijf?
- Ik ga niet meer terug Fiep.

FIEP

Nou Annie -

ANNIE

Ik ga echt niet meer terug. Het
is over.
Ik neem een hotel en een minnaar
die ik fatsoenlijk betaal om lief
en lekker te zijn. Ik denk aan
een jonge latino. Die schijnen
het goed te doen bij vrouwen van
mijn leeftijd.

Annie lacht. Maar Fiep is bezorgd.

FIEP

Ik breng je naar huis.

ANNIE

Ik heb geen huis.

Stilte.

ANNIE

...
Ik meen het echt Fiep.
Ik ga niet meer terug.

Fiep glimlacht.

Annie en Fiep stappen uit een taxi voor het Amsterdamse huis van Fiep.

Annie gaat voor het raam van het souterrain staan en kijkt naar binnen.

ANNIE

Weet je het zeker?

FIEP

Je kunt hem hebben zolang als nodig is. Ik doe niks met die kamer. Oude kranten opslaan.

ANNIE

Oude kranten, daar pas ik wel bij.

Fiep draait de sleutel om. Annie en Fiep gaan naar binnen.

Annie staat een beetje verloren in de rommelkamer van Fiep. Fiep maakt het bed leeg, legt een handdoek en een tandenborstel neer. Annie kleedt zich uit en trekt een Jip- en Janneke-pyjama aan.

FIEP

Je kunt blijven zolang als je wil.

ANNIE

(ondeugend)
En m'n latino?

Fiep lacht.

FIEP

(zingt)
*Wat zou het fijn zijn als we zonder ze konden.
Alleen maar katten en 'n paar honden.
Ja, zonder mannen zou het heerlijk rustig wezen.*

ANNIE

(zingt)
*We zouden aldoor int'ressante boeken lezen.
We zouden over int'ressante dingen spreken
en ons hart zou niet meer breken.*

FIEP

(zingt)
Nee, ons hart zou niet meer breken.

ANNIE

(zingt)

Ja, 't zou allemaal wel heel erg fraai zijn,

FIEP

(zingt)

*Maar 't zou héél saai zijn.
Het zou afschuwelijk saai zijn,
dus...
We zullen de mannen moeten nemen
zoals ze zijn, zoals ze zijn,
met alle ingewikkelde problemen,
zoals ze zijn, zoals ze zijn.*

ANNIE

(zingt)

Ze worden ieder jaar infamer,

FIEP

(zingt)

Ze worden met de dag polygamer

ANNIE

Dick niet...

FIEP

(zingt)

*Maar we krijgen ze natuurlijk op de lange
duur wel klein
en we nemen ze*

FIEP EN ANNIE

(zingen)

We nemen ze zoals ze zijn. (5)

Annie laat zich op bed vallen. Fiep wil de kamer uit gaan.

FIEP

*... Zou je Dick toch niet even
bellen dat je bij mij bent?*

Annie reageert niet.

FIEP

Annie?

Nee, geen zin. Ze staat weer op om een boek te kiezen uit de overvolle boekenkast van Fiep. Neemt een heel dik boek met piepkleine letters. (bv 'Stalin over Lenin'.)

FIEP

*Ben je niet bang dat-ie straks -
dat-ie er tussen uit piept?*

ANNIE

*Dat doet hij niet. Het is
allemaal aandachttrekkerij.*

(MORE)

ANNIE (cont'd)

Als hij het ECHT meende, dan zou
hij er niet over praten, dan zou
hij het gewoon DOEN. Wat een fijn
bed. Ik sta morgen vroeg op. Ik
moet nodig aan het werk.
Heerlijk.
Fiep - dank je wel.

Het is stoere taal. Annie omhelst Fiep.

ANNIE

Het is of ik weer kan ademen.
Eindelijk.

FIEP

Slaap lekker.

Fiep gaat de kamer uit. Annie gaat naar bed, slaat het boek open.

630 INT. SOUTERRAIN - NACHT, AMSTERDAM 1979

630

Annie ligt in bed te woelen. Ze kan niet slapen. Probeert
maar weer te lezen.

Ze is onrustig en ongelukkig, en haat zichzelf erom. Gaat
op de rand van haar bed zitten. Denkt na.

Pakt de telefoon en belt een nummer dat ze goed kent. De
telefoon gaat over. Maar Annie legt neer voordat iemand
opneemt.

De vrouw die de hele avond niet twijfelde, twijfelt nu.
Staat op en trekt haar kleren aan over haar pyjama.

631 INT/EXT. TAXI - NACHT, RAND VAN AMSTERDAM 1979

631

Annie zit in een taxi naast de chauffeur. De taxi scheurt
de stad uit. Annes Jip&Janneke-pyjama piept onder haar
kleren uit.

ANNIE

Kunt u harder?
Alstublieft...
Ik ben bang dat ik te laat kom.

De chauffeur ziet dat het haar ernst is en trapt het gas
nog verder in.

632 EXT/INT. HUIS - NACHT, BERKEL 1979

632

De taxi stopt met gierende remmen voor het huis. Annie
springt uit de wagen, die snel weer wegrijdt.

Ze staat alleen op de stille dijk en kijkt naar het donkere
huis. De schrik slaat haar om het hart.

Bang opent ze de voordeur, in angst om wat haar te wachten staat.

Ze loopt langzaam het donkere huis in.

ANNIE

Dick...?

633 INT. HUIS - NACHT, BERKEL 1979

633

Annie loopt de keuken in, kijkt of het gas uitstaat. Ja - gelukkig.

Ze kijkt om zich heen.

ANNIE

... Dick?

Ze gaat de donkere kamer in - en staat verstijfd van schrik.

Hier was ze bang voor: Dick hangt slap en levenloos in een stoel. Naast hem (zoals gewoonlijk) tientallen pillen en drankjes.

Stil blijft Annie zo staan. Tranen in haar ogen. Besluiteloos. Ze moet zich vasthouden om rechtop te blijven...

En dan slaat Dick zijn ogen open. Opnieuw schrikt Annie.

DICK

(verwijtend)

Hoe laat is het? Je zou om 11 uur thuis zijn.

In plaats van kwaad worden, pakt Annie Dick beet. Ze zoent de onwillige man liefdevol en gemeend. Ze is blij dat hij nog leeft.

ANNIE

Je mag niet weggaan.

...

Je mag me niet in de steek laten.

DICK

Ik? Wie gaat hier steeds weg?
Ik was gewoon thuis.

634 INT. SLAAPKAMER - NACHT, BERKEL 1979

634

Annie en Dick gaan naar bed. Annie schudt Dicks kussen lekker op, stopt hem onder en gaat naast hem liggen. Licht uit. Ze kruipt dicht tegen hem aan.

ANNIE

Laten we terug gaan naar Frankrijk. We stoppen op de markt voor een kaasje en dan nog snel even langs de bricoleur voor een paar schroeven en moeren en snoeren. Meteen als je beter bent, dan gaan we terug Dick. Wij met z'n tweeën...

Annie wacht op een reactie van Dick.

ANNIE

(zacht)
...Dick?

DICK

(zacht)
Ik word niet meer beter, Annie.

ANNIE

(fluistert)
Ssst.
Natuurlijk word je beter.
Dat moet -
Ik zit met zoveel touwtjes aan je vast...

Annie neemt Dick in haar armen en sluit haar ogen. Een gefluisterd gesprek:

ANNIE

Fiep kent nog een goeie dokter, die ga ik morgen bellen.

DICK

Ik wil niet meer Anna. Ik heb genoeg dokters gezien. Wat ik nodig heb, dat willen zij toch niet geven.

ANNIE

Zulke dingen moet je niet zeggen. Je wordt beter. Je wordt beter...

Annie smoort Dicks woorden in een zoen. Dick ondergaat het gelaten.

635 EXT. STRAAT - DAG, AMSTERDAM 1980

635

John de Crane probeert een taxi aan te houden.

JOHN

Ik regel een verpleegster voor Dick, dan kun jij tenminste je werk doen.

ANNIE

Een verpleegster! Die vermoordt-ie.

JOHN

Ik MOET binnenkort je teksten hebben. Conny wordt onrustig en Harry staat in mijn nek te hijgen.

ANNIE

Heb ik je ooit teleurgesteld?

JOHN

Nou - wel zenuwachtig gemaakt.

ANNIE

Maar het kwam toch altijd goed?
(vooral tegen zichzelf)
Het komt altijd goed.

John hoopt dat ze gelijk heeft. Er stopt een taxi. John laat Annie instappen, en schuift bij haar aan.

636

EXT. VROUWENCAFE - DAG, AMSTERDAM 1980

636

De taxi rijdt voor bij een vrouwencafé. Pers staat Annie op te wachten. Ze lacht professioneel naar de fotografen.

JOURNALIST

Mevrouw Schmidt? Bent u een feministe?

ANNIE

Nou - Ik hou van mijn man en ik hou ook van een beetje lachen. Dat is in feministisch perspectief geloof ik niet de bedoeling he?

John en Annie gaan lachend het café binnen.

In een mum van tijd staat John verbouwereerd weer buiten - eruit gezet door twee feministen.

JOHN

Maar ik hoor bij Annie, ik ben haar producer... Ik ben DOL op vrouwen!
En ik onderdruk helemaal niemand!

Annie aan een tafeltje met de feministen. Buiten in de vensterbank zit John bokkig te wachten. Op de muur graffiti: MEER ZON, MINDER MANNEN.

FEMINISTE 1

En wij weigeren met onze onderdrukker naar bed te gaan.

ANNIE

Dat begrijp ik wel, maar je kunt toch niet zeggen dat alle mannen zo zijn.

FEMINISTE 1

ELKE man is een onderdrukker.

ANNIE

KENNEN jullie ze dan allemaal? Neem nou de mijne. Ik ga elke avond met hem naar bed maar om hem nou mijn onderdrukker te noemen -

FEMINISTE 1

Tuurlijk is-ie dat. Dat zit bij hun ingebakken.

ANNIE

Welnee. WIJ vrouwen zijn de onderdrukkers. We hebben onze mannen gedresseerd met de suikerklontjes van onze seks. We zijn te lui om zelf te werken, dat laten we die mannen voor ons doen.

FEMINISTE 1

Maar HUN hebben de macht.

FEMINISTE 2

En hun hebben de poen.

ANNIE

Zij. Zij hebben de macht, zij hebben de poen.

FEMINISTE 2

Wij zeggen HUN want ZIJ vinden wij veel te mooi voor HUN.

Annie maakt korte aantekeningen. De andere vrouwen beginnen te zingen en te dansen (POV Annie - misschien al op het toneel van Madam?).

FEMINISTEN

(zingen)

*Hun hebben de macht,
Hun hebben de poen,
Wij worden veracht en verkracht
en vernederd
door alles wat hun doen.
Hun hebben de macht
hun hebben de poen
hun hebben de wijsheid in pacht
en alleen maar ellende gebracht.*

ANNIE

Maar we hebben toch ook veel aan
ze te danken.

FEMINISTE 1

Ik zou niks kunnen bedenken.

ANNIE

Nou, bijvoorbeeld - (denkt na)
Kurkentrekkers. Ik denk dat zij,
eh dat HUN die hebben
uitgevonden. En daar ben ik hun
dankbaar voor. Want hoe krijg je
anders een fles wijn open? Met je
tanden?
Zul je net dorst hebben.

FEMINISTE 2

Maar dat hun de kurkentrekker
hebben uitgevonden, wil nog niet
zeggen dat hun meer zijn dan ons.

ANNIE

Dan wij. Of is wij ook te mooi?

FEMINISTEN

(zingen)

*Kijk om je heen
wie de leiding geeft
kijk wie de touwtjes
in handen heeft:
't Is de man 't is de man
in de politiek.
Alles even ziek, alles even ziek,
ook de economie.
't Is de schuld van wie?
't Is de schuld van HUN!*

ANNIE

(onderbreekt het lied)

*Vrouwen zijn lui en egoïstisch en
dom. Het is allemaal haar schuld!
Weg met haar.
Weg met ons!*

Nog feller zingen de vrouwen om hun gelijk kracht bij te zetten:

FEMINISTEN

(zingen)

*Hun hebben de poen
hun hebben de macht.
Hun hebben de oorlog bedacht.
Eeuwenlang
van geslacht op geslacht. (6)*

Annie luistert lachend, en maakt driftig aantekeningen. Buiten voor het raam staat John beteuterd als een meisje met de zwavelstokjes dat niet naar binnen mag.

638 EXT. VROUWENCAFÉ - DAG, AMSTERDAM 1980

638

John laat Annie instappen in een taxi.

JOHN

Annie schat, durf je nog wel met je onderdrukker in één wagen?

Annie schatert. Ze zwaait vriendelijk naar de journalisten. De auto rijdt weg.

639 INT. YAB YUM - BEGIN VAN DE AVOND, AMSTERDAM 1980

639

(Het liedje in deze scène kan half in Yab Yum, half op het toneel bij een repetitie van Madam plaatsvinden.)

Annie en John worden hartelijk welkom geheten door de bazin van Yab Yum, Yolanda. Meisjes trekken Johns aandacht met geile gebaartjes en door aan hem te zitten. John, een nicht als een kathedraal, voelt zich opnieuw ongemakkelijk. Annie niet, die vindt het allemaal enig. Ze laat zich rondleiden langs de bubbelbaden, de peeskamertjes, de zitkuilen en de bar.

John kan haar niet bijhouden, hij wordt omringd door de meisjes die een rijke klant in hem zien.

Annie is oprecht geïnteresseerd in alles wat ze ziet. De kleurrijke, barokke omgeving, de drank die vloeit en de vrolijke sfeer bevallen haar zichtbaar.

ANNIE

(tegen Yolanda,
verbaasd)

Ik had het me eh - anders voorgesteld.
Groezeliger.

YOLANDA

(trots)

Mannen komen veel te kort
tegenwoordig. Op hun werk
luistert niemand naar ze en thuis
zit hun vrouw in de overgang,
Hier kunnen ze fijn relaxen en
hun sores vergeten.

(zingt)

*Al issie theoloog
of leraar algebra
Zijn ego moet omhoog,
Dan komt de rest wel na.
Je zegt, het is verdomd,
ik weet niet hoe het komt,
die anderen doen me niets
maar jij, jij doet me iets.
Je zegt, bij jou alleen
slaan de vonken door me heen.
Of zo'n soort zin
Daar trappen ze in
Allemaal, internationaal.*

Yolanda zingt de één na de andere man toe, terwijl ze
uitdagend over hem heen leunt.

Annie kijkt lachend toe. Ze broedt op een idee.

YOLANDA

(zingt)

*O Jimmy how wonderful you are
I never met a man like you,
O Wolfgang du bist zo wunderbar
Kein andere tut es so wie du
O Louis, mon ami
comme tu es beau chérie
My darling, mein liebling
Mon choux, nur du,
seulement toi, only you.(7)*

Annie geniet met volle teugen. Maakt aantekeningen. Opent
per ongeluk een verkeerde deur, waarachter een hoer haar
klant verwent. De man kijkt gelukkig naar haar op. Het is
een soort Dick...

640 INT. YAB YUM - AVOND, AMSTERDAM 1980

640

Annie zoekt John, die omringd door meisjes aan de bar zit
met champagne. Ze hebben het gezellig, ook al moet John
niks hebben van al te veel intimiteiten.

Eén van de prostituees ziet Annie kijken. Het is een
vrolijk, aardig meisje.

MEISJE

U vindt het toch niet erg dat we
uw man een beetje verwennen?

ANNIE
(lachend)
Helemaal niet. Elke man moet op
zijn tijd een beetje verwend
worden.

John kijkt benauwd. Annie lacht. Yolanda komt naast haar
staan.

YOLANDA
(zingt)
*Het geldt voor elke man
Uit Meppel of Taiwan
Uit Sneek of Mozambique,
Je zegt, je bent uniek.
Je zegt je bent zo fors,
O Sjors o wat een tors
En bij Tjeerd uit Appelscha:
Dat doet geen man je na
Je zegt, wat jij me geeft
heb ik mijn leven niet beleefd,
Dat heeft effect
Dat werkt direct
Bij allemaal, internationaal. (7)*

Annie stapt op het aardige meisje af.

ANNIE
Mag ik vragen - wat is je naam?

MEISJE
Angelique.

ANNIE
Angelique?

Ja, knikt het meisje. Annie schrijft de naam in haar
aantekenboekje.

641 INT. WOONKAMER - DAG, BERKEL 1980

641

Een tafel gedekt voor twee. Annie eet, Dick staart naar
zijn volle bord en kan geen hap door zijn keel krijgen.

ANNIE
Neem dan van alles tenminste een
beetje.

Ze snijdt een klein stukje vlees af, en een flinter
aardappel.

ANNIE
Je MOET eten Dick.
Alsjeblieft, je moet.
Doe het voor mij.

Geen reactie van Dick. Annie wordt er wanhopig van.

ANNIE
Hoe kan ik je helpen als je niet
meewerkt...?

Ze houdt hem een hapje voor. Dick slaat het met onverwachte
kracht weg.

DICK
(barst uit)
En nou GODVERDOMME ophouden met
dat gezever van je!

Annie schrompelt in elkaar. Ze staat op en loopt met de
volle borden weg.

DICK
...Annie?

Geen reactie.

DICK
Laten we hiermee stoppen.
Annie alsjeblieft.
Ik wil -.

Annie kijkt Dick aan. Bijna niet te verstaan:

ANNIE
Sst. Niet zeggen -

642 INT - THEATER - DAG, AMSTERDAM 1980

642

MADAM
- *I know what you want
come on darling
sit down
I know exactly what you want.
You want Marcelle, yes?
O neem 'm alsjeblieft mee
Marcelle, ik word zeeziek van 'm!
En hou die krant van 'm weg. Hij
is een doemdenker. Hij komt hier
alleen maar zitten wachten op de
derde wereldoorlog. Zodra die de
krant inkijkt, wordt ie impotent.*
(8)

Een repetitie. Annie zit in de zaal naast John. Tranen
wellen in haar ogen. Ze bladert door haar notitieboekje tot
ze vindt wat ze zoekt, de naam van een prostituee:
Angelique.

ANNIE

Een mooie meid, daar knapt-ie van op. Die brengt het leven in hem terug.

Annie drinkt te veel en te snel.

JEANNE

Je bent gek!

WIM HORA ADEMA

Hoeveel kost zoiets eigenlijk?

JEANNE

Vijftig gulden?

FIEP

Zeker honderd. Plus reiskosten en een fles champagne.

De vriendinnen kijken lachend naar Annie. Die is serieus:

ANNIE

Veel minder dan een psychiater.

Annie komt binnen met de schaars geklede Angelique, terwijl Dick met een natte theedoek over zijn hoofd op bed ligt.

ANNIE

Dick - ?
Dit is Angelique.
Angelique, dit is mijn man.
Verwen hem maar eens goed.
(zucht) Mij lukt het niet meer.

Annie trekt de gordijnen dicht.

Angelique kijkt naar Dick, die geen enkele interesse voor haar toont.

ANGELIQUE

Zo - Dick.
Daar zijn we dan.

Ongemakkelijk verlaat Annie de kamer.

Annie zit achter haar typemachine. Ze probeert te werken, maar het lukt niet. Ze luistert of ze geluiden uit de slaapkamer hoort. Ze staat op om beter te kunnen horen.

Schaamt zich.

Gaat weer zitten. Typt twee woorden. Stopt weer. Kan haar draai niet vinden.

646 EXT. TUIN - DAG/INT. SLAAPKAMER - DAG, BERKEL 1980 646

Annie rookt een sigaret. Raapt een tak op. Breekt hem in kleine stukjes. Ze is onrustig. Kijkt naar de dichte gordijnen. Kijkt op haar horloge.

Ze wil het niet, maar kan het toch niet laten door een kier van de gordijnen naar binnen te kijken.

En ziet Dick die als een baby in bed ligt. Angelique zit naast hem en leest een stripboek voor:

ANGELIQUE

Pow!

Oef!!!

Zo lust ik er nog wel een paar...

Jongens, we moeten maken dat we

weg komen. Straks is het te laat.

Oom Donald, ik heb zo'n dorst.

Annie draait zich af.

Ze loopt de tuin in, van slag, ze kan niet meer.

647 INT. KEUKEN VOSSIUSSTRAAT - DAG, A'DAM 1994 (HEDEN) 647

Annie en Dick op de grond. Ze roken samen één sigaret.

DICK

Ik ben blij dat je het niet gedaan hebt.

ANNIE

Ik had het moeten doen.

DICK

Ik wilde helemaal niks en dan kom jij met een meid waar ik van alles mee zou moeten!

ANNIE

Het was al te laat.

-

Je wou niet meer.

Je wou gewoon niet meer...

Stilte. Geen leuke herinnering.

DICK

... Je vond me een egoïst.

ANNIE
(plots weer fel bij de
gedachte)
Dat WAS je ook.

648 INT. SLAAPKAMER - DAG, BERKEL 1980

648

ANNIE
Je bent een egoïst!
Ik bel een ambulance dat ze je
komen halen.

Annie heeft het tegen Dick die in bed ligt. Ook Flip is er.

FLIP
En dan?

ANNIE
Kan me niet schelen. Als-ie hier
maar weg is.

DICK
Ik wil niet weg.

ANNIE
Nee. Jij wil niks, behalve -.

FLIP
Precies.
Het gaat erom wat Dick wil.

ANNIE
Nee. Je vader is in de war.
Hij denkt alleen maar aan
zichzelf. Lekker makkelijk.
IK probeer hier de boel leefbaar
te houden.

DICK
Jij sluit je ogen voor wat er aan
de hand is. DAT is pas makkelijk.

Flip staat tussen twee vuren.

FLIP
Maar -

DICK
Er iets aan DOEN. Daarvoor is
moed nodig.

ANNIE
Nou DOE er iets aan.
Drink jezelf dood, gooi je voor
de trein. Toon MOED.

Stilte. Dick vindt het moeilijk om hierover te praten.

DICK
...Ik wil het netjes doen. In
overleg. Het gaat jou ook aan.

ANNIE
(woedend)
Laat mij er buiten!

Annie wil weggaan. Maar kan het niet, keert om. Dit gaat
haar wel degelijk aan.

ANNIE
... Je vraagt teveel van me Dick.
Ik kan het niet.

DICK
Als je van me houdt, dan laat je
me nu niet stikken.

FLIP
Of juist wel.

Misplaatste grap. Pijnlijke stilte.

ANNIE
Dick, ik wil alles voor je doen.
Maar niet -

Ze kan niet verder praten, het idee grijpt haar aan.

DICK
Waarom niet?
Je kunt niks voor me doen,
behalve - dat.

ANNIE
Maar, stel je het eens voor -.
- Flip?

FLIP
(afwerend)
*Ik wil het me niet voorstellen.
Ik heb niet zoveel fantasie als
jij.
Ik denk alleen maar, dit is wat
die man wil.
Dat zeg je zelf. Hij wil het
echt. (9)*

Annie rookt vol overtuiging.

649

INT. KEUKEN VOSSIUSSTRAAT - NACHT, A'DAM 1994 (HEDEN)

649

Annie rokend op de grond.

ANNIE

Het was wat je wilde.
... Als het een toneelstuk was,
dan beloofde zij nu plechtig
dat ze hem zou helpen - het
ultieme bewijs van liefde. En in
de volgende akte zou hij daarvan
zo opgeknapt zijn dat-ie z'n
pillen door de wc spoelde.

DICK

In jouw stukken loopt altijd
alles goed af.

ANNIE

... Niet altijd.

650 INT. HUIS - DAG, BERKEL 1980 650

Annie beweegt zich als een robot. Theewater kookt met veel stoom en lawaai, maar ze maakt geen aanstalten het gas uit te zetten. Ze kijkt naar de blauwe vlek op de vloer, alsof ze hem voor het eerst ziet. Denkt lang na.

651 INT. SLAAPKAMER - DAG, BERKEL 1980 651

Annie stormt de slaapkamer binnen. Ze gaat bij Dick op bed zitten. Pakt zijn hand vast. Kijkt hem heel lang aan. Streelt zijn hand, een oprecht gebaar.

ANNIE

(zacht)

Ik hou van je.

Ze kijkt naar Dick. Een blik vol liefde. Ze gaat het doen.

652 INT. AUTO - DAG, POLDER 1980 652

Annie rijdt traag door een mistig landschap. Ze is in sombere gedachten verzonken.

653 EXT. NIEUWBOUWWIJK - DAG, AALSMEER 1980 653

Het autootje van Annie rijdt zoekend door een wijk. Stopt voor een braaf nieuwbouwhuis. Annie stapt uit. Zet een zonnebril op.

Even aarzelt ze voor ze het tuinpad naar de voordeur neemt. Belt aan.

Een vrouw doet open.

ANNIE

Ik ben mevrouw van Duijn...

De vrouw laat haar snel binnen.

654 INT. KEUKEN - DAG, AALSMEER 1980

654

Een grote apothekerskast met een la vol pillen staat centraal in de keuken. De vrouw schept een zak vol vesparax, die ze aan Annie meegeeft.

VROUW

Goed fijnmaken en met yoghurt
vermengen. Glaasje port erbij,
dat versnelt het proces.

Annie neemt de pillen aan als een groot cadeau. Kijkt er lang naar.

ANNIE

... Hoeveel krijgt u van me?

Nee, knikt de vrouw. Niks. Annie kijkt weer naar de zak pillen. Knikt dankbaar.

655 INT. CAFÉ - DAG, AMSTERDAM 1980

655

Annie zit alleen aan een tafeltje. Ze kijkt naar het zakje met pillen...

In het café is het rustig. Er zit een vrouw aan de bar die samen met de barman zingt wat Annie denkt:

BARMAN

(zingt)

*Vluchten kan niet meer.
'k Zou niet weten hoe
Vluchten kan niet meer
'k Zou niet weten waar naar toe.
Hoe ver moet je gaan?
De verre landen zijn
oorlogslanden,
veiligheidsraad-,
vergaderingslanden,
ontbladeringslanden,
toeristenstranden.
Hoe ver moet je gaan?*

VROUW AAN BAR/BARMAN

(zingen)

Vluchten kan niet meer.

VROUW AAN BAR

(zingt)

*Zelfs de maan staat vol met
kruiwagentjes
en op Venus zijn instrumenten
en op aarde zingt de laatste
vogel
in de laatste lente.
Vluchten kan niet meer.
'k Zou niet weten waar,
schuilen alleen nog wel,
schuilen bij elkaar.*

VROUW AAN BAR/BARMAN

(zingen)

*Vluchten kan niet meer.
Vluchten kan niet meer.*

VROUW AAN BAR

(zingt)

*Vluchten kan niet meer
heeft geen enkele zin.
Vluchten Kan niet meer.*

BARMAN

(zingt)

*'k Zou niet weten waarin.
Hoe ver moet je gaan? (10) (kan
ook langer...)*

Annie kan het niet meer aanhoren. Ze staat abrupt op, stopt de pillen in haar zak, legt geld neer en loopt weg zonder dag te zeggen.

656 EXT. CAFÉ - DAG, AMSTERDAM 1980

656

Annie komt het café uit en barst in tranen uit. Ze huilt hartstochtelijk.

657 EXT/INT. HUIS - DAG, BERKEL 1980

657

Annie komt thuis. Haar huilbui heeft sporen achter gelaten op haar gezicht, maar ze gedraagt zich zo opgewekt mogelijk.

Dick komt aanschuifelen op zijn pantoffels, spanning op zijn gezicht.

Annie knikt en zoekt in haar jaszakken. Doet even of ze ze kwijt is - grapje. Houdt de zak met pillen dan op.

Opluchting bij Dick. Hij pakt de pillen niet aan, de aanblik ervan is genoeg.

ANNIE
Waar zal ik ze bewaren? In de
snoeptrommel?

Dick omarmt Annie lief, zoals hij lang niet gedaan heeft.

658 INT/EXT. KEUKEN - AVOND, BERKEL 1980

658

Annie staat te koken. Ze ziet door het raam Flip
thuiskomen. Flip komt met zijn jas nog aan meteen naar
haar.
Ze houden elkaar even stevig vast.

FLIP
(zacht)
Is 't gelukt?
Waar liggen ze?

Annie pakt een koekjestrommel uit de kast. Laat de pillen
zien. Flip heeft het snel gezien, dit is te pijnlijk.

ANNIE
... Ik moet nog zien dat hij het
doet.
Nu het kan - misschien hoeft het
dan niet meer.

659 INT. KAMER - AVOND, BERKEL 1980

659

Flip komt de kamer binnen en blijft verrast staan.

De tafel is eenvoudig maar gezellig gedekt voor een soort
uitgebreide borrel. Wijn, kaas, worst. Dick zit aangekleed
aan tafel. Hij staat op om Flip te begroeten. Zet een
muziekje op.

Annie komt nu ook de kamer binnen.

ANNIE
Flip - doe maar geen muziek.

Dan ziet ze dat het Dick is, en niet Flip die muziek
draait.

ANNIE
Dick?!
Ben je wel lekker!

Flip lacht. Annie kan haar ogen echt niet geloven.

Dick gaat weer zitten, vermoeid maar met een klein
glimlachje.
Annie kijkt naar Flip - zie je wel? Nu het kan hoeft het
misschien niet meer...

LATER

Annie, Dick en Flip aan tafel. De drank vloeit. Geamuseerde gesprekken tussen moeder en zoon. Veel lachen. Dick is stil, maar aanwezig.

Dan staat Dick op, schuifelt naar een laatje en pakt zijn agenda. Legt die demonstratief op tafel. Flip en Annie stoppen hun gesprek. Kijken hem aan.

Dick bladert door de agenda. Merkt dat hij bekeken wordt.

DICK

... Ik wil een datum prikken.
Ik dacht zo - eh na de
première van Madam, daar wil ik
nog graag bij zijn.

Annie glimlacht.

DICK

Eens kijken, de maandag er na,
dan heb je de recensies gehad.
Is dat akkoord?

Annie en Flip kijken elkaar aan.

DICK

Flip, voor jou ook?
Maandag lijkt me praktisch. Dan
kunnen jullie alles in één week
afhandelen.

Ja, knikt Flip. En Annie, wat twijfelender knikt ook ja.
Dick krabbelt wat in zijn agenda.

DICK

Dat is dan afgesproken. Maandag
de vijfde.
Wie nog wat wijn?

Beiden grijpen ze naar hun glas. Graag.

660

EXT. THEATER - NACHT, AMSTERDAM 1981

660

Een groot bord kondigt Madam aan. Premièregasten in avondkleding gaan het Nieuwe de la Mar binnen.

Annie, Dick en Flip stappen voor het theater uit een limousine.

Een groep feministen scandeert leuzen tegen de musical. Als ze Annie zien, verhindert een paar vrouwen haar naar binnen te gaan.

ACTIVISTE 1

(schreeuwt)

Bent u een kraker?

ACTIVISTE 2
(schreeuwt)
Een radicaal feministe? Of een
Turkse gastarbeider?

ACTIVISTE 3
(schreeuwt)
Bent u een lesbienne, of bent u
ooit verkracht? Ga dan hier
lachen om uw eigen onderdrukking!

Annie lacht vriendelijk. Fotografen doen hun werk. Dick en
Flip wenden hun hoofd af.

ANNIE
(tegen de vrouwen)
Precies! Laten we toch vooral
blijven lachen.

Annie wurmt zich langs de vrouwen naar binnen, Dick
zorgzaam met zich meetrekkend.

661 INT. THEATER - NACHT, AMSTERDAM 1981

661

De première van Madam. Annie zit tussen Flip en Dick in. Op
het toneel Conny Stuart:

CONNY
(zingt)
*Wat ik allemaal heb doorstaan!
Wat mij allemaal is aangedaan!
Maar niettemin en ondanks dat,
d'r zit nog leven in de ouwe kat.
Kabinetten zijn gevallen
en ik ook weliswaar,
maar ik ben weer opgekrabbeld
als een duikelaar.
Juliaan is afgetreden
Elvis Presley overleden,
Pompidou ging van ons heen,
paus Johannes ook meteen.
Mijn collega roje Trees
is gewurgd door een Chinees,
Maar och...
ik en de ouwe Willem Drees,
wij zijn er nog.
(spreekt:)
Hij moet wel voorzichtig
oversteken...
Ik ook trouwens.*

Dick pakt Annies hand.

Annie kijkt naar Dick, een kort moment van verstandhouding.

Flip, aan haar andere kant, pakt haar andere hand. Zo zit
ze, beschermd door haar twee mannen. Tranen in de ogen.

CONNY

*Ondanks alle trubbels die ik had,
d'r zit nog leven,
heel wat leven,
altijd overeind gebleven,
wacht maar even,
wacht maar even lieve schat,
d'r zit nog leven in de ouwe kat!
(11)*

Gordijn. Donderend applaus.

Annie moet naar voren komen. Vanaf het moment in de spotlights is ze weer de stevige vrolijke tante. Niemand die iets ziet van haar emotie.

Annie kijkt de zaal in, ze ziet dat Flip Dick wegleidt uit de zaal. Daar gaat hij, haar man. Alsof hij uit haar leven wegloopt. Annie neemt bloemen in ontvangst, buigt diep. Alsof ze alleen voor Dick buigt.

662 INT. HUISKAMER - DAG, BERKEL 1981

662

Een huis vol bloemen. Gelukstelegrammen.

Annie en Flip lezen elkaar recensies voor. Dick ligt op de bank en meet zijn bloeddruk.

DICK

Annie, hebben we port in huis?

ANNIE

Wil je een glaasje?

DICK

Straks. Voor het eten.

Flip staat op.

FLIP

Ik moet gaan.
Ik ben er maandag weer.

Hij zoent zijn moeder.

Zijn vader staat op van de bank en neemt zijn zoon in een knellende, emotionele omarming. Ze kijken elkaar aan. Flip weet genoeg.

FLIP

Dag pa... Tot maandag.

Nog een omarming. En dan gaat hij gauw weg. Dick kijkt Flip na.

ANNIE

... Je wacht niet tot maandag he?

DICK
We kunnen het Flip niet aandoen.
Het is niet goed als hij erbij
is.

Annie kijkt naar Dick.

ANNIE
...
Dick? Je MAG wel maar het HOEFT
niet...
Die pillen blijven nog wel even
goed.
Van MIJ hoef je niet -
niet nu -

Dick kijkt Annie niet aan.

ANNIE
Het kan altijd nog.

Lange ongemakkelijke stilte.

DICK
...
Dat glaasje port - dat wil ik zo
wel.

Annie weet wat dit betekent.

663 INT. KEUKEN - DAG, BERKEL 1981 663

Annie schenkt twee glazen port in en vult een schaalpje met
pinda's. Ze verpulvert de Vesparax en mengt ze met yoghurt.

664 INT. KAMER - DAG, BERKEL 1981 664

Annie heft haar glas op Dick.

ANNIE
Daar ga je Dick.

Dick is ontroerd.

DICK
Annie...
Ik weet hoe moeilijk ik het je
gemaakt heb. Dat vind ik heel -
het spijt me. Ik zou willen dat
het anders was gegaan.

ANNIE
Sssh.

Dan neemt Dick een hap van zijn yoghurt. En nog één en nog één. Annie kijkt wat er gebeurt. Dick doet even of hij gruwelijk sterft. Lacht dan. Hij merkt niks van de pillen.

Het is gezellig met z'n tweeën op de bank, intiem zoals ze al een tijd niet zijn geweest. Annie pakt Dicks hand, geeft er een kus op. Ook op zijn wang. Op zijn mond.

Ze drinken stevig door, beetje giechelig.

LATER

DICK
Je hebt mooie ogen -

LATER

DICK
...
Ik merk niks. Wist jij dat het zo gemakkelijk zou zijn?

Annie glimlacht droef, zo gemakkelijk vindt ze het niet.

DICK
Doodgaan is eenvoudig, vergeleken met leven. Je zou het ook eens moeten proberen.

...
Dat is het enige - dat ik jou moet achterlaten. Eigenlijk moest je één ding mee kunnen nemen. Dan nam ik jou.

ANNIE
Heb ik daar zelf nog wat over te zeggen?

DICK
Ja oh ja, natuurlijk. Ik weet het.
Jij bent een vrouw die zich niet LAAT meenemen.
Dat is jammer.
Maar het is ook prettig.
Jij redt je wel.

ANNIE
Ik red me wel.
(Er zit nog leven in de ouwe kat.)

Dick glimlacht.

Hij wil opstaan.

ANNIE
(ongerust))
Wat ga je doen?

DICK
Even plassen. Anders moet jij
straks ook nog de boel
verschonen.

Het opstaan mislukt. Dick kan al niet meer op zijn benen
staan. Annie schrikt en vangt hem op. Dick gaat weer op de
bank liggen. Ogen dicht.

ANNIE
Dick, Dick - niet weggaan!
Je moet naar bed. Je moet in bed
liggen als de dokter komt.

DICK
(schrikt)
Geen dokter.

ANNIE
Nee nu niet. Maar straks wel -
als je - .
Er moet een dokter komen kijken,
en het is beter als je dan in bed
ligt.
In je slaap -
Dat wekt minder argwaan.
Dick! Nog even wakker blijven.

Annie pakt Dick vast en trekt hem op.

665 INT. TRAP/SLAAPKAMER - EIND VAN DE MIDDAG, BERKEL 1981 665

Annie heeft Dick half op haar rug en wankelt met hem de
trap af naar de slaapkamer...

Ze legt Dick in bed, stopt hem lief onder en gaat naast hem
liggen. Houdt hem goed vast.

ANNIE
Ga maar jochie. Je mag gaan. Ik
hou je vast.

Ze zoent hem innig. Kijkt naar Dick, die voor het laatst
zijn ogen opent.

ANNIE
... Ik kom ook. Dat beloof ik je.
Ik kom gauw naar je toe.

Dick zakt langzaam weg. Zo blijven ze liggen, stilletjes.

666 INT. SLAAPKAMER - NACHT, BERKEL 1981

666

Annie wordt wakker naast Dick in de donkere kamer. Ze trekt haar arm terug die om Dick heen lag. Realiseert zich wat er aan de hand is. Kijkt naar Dick. Voelt hem. Hij is dood...

Ze loopt niet weg. Pakt zijn hand en blijft lang bij hem liggen.

667 INT. KEUKEN VOSSIUSSTRAAT - VROEGE OCHTEND, HEDEN 1994 667

Annie ligt op de grond. Dick ligt naast haar, hij houdt haar lief vast.

DICK
(fluistert)
... Dank je wel.
Het is het liefste wat je ooit
voor me hebt gedaan.
...
Dank je wel.

Annie zakt langzaam weg. Heel stil liggen ze zo samen, en heel gelukkig.

668 INT. KEUKEN VOSSIUSSTRAAT - DAG, HEDEN 1994

668

Sleutels in het slot. Gehaaste voetstappen klinken in de gang.

DIEUWER (O.S.)
Annie?
...Annie!

De deur naar de keuken zwaait open, Dieuwer komt de keuken binnen en vindt Annie in een innige omarming met haar katten. Haar bril is gevallen en ligt op de grond.

DIEUWER
Annie! ANNIE!

Annie heeft geen zin om haar ogen te openen, ze ligt er intens gelukkig bij.

669 EXT. VOSSIUSSTRAAT - DAG, HEDEN 1994

669

Annie wordt op een brancard het huis uitgetild en in een ambulance geschoven. Dieuwer heeft de regie en beveelt de broeders voorzichtig te zijn met deze bijzondere vracht. Hoewel de mannen het niet goed vinden, gaat ze toch mee in de ambulance.

De auto rijdt weg met gillende sirene.

NOTEN

- (1) Liever kat dan dame
Uit: *Ik ben lekker stout*, 1955
- (2) Ik ben zo moe
Uit: *Liedjes voor het cabaret*, 1951-1955
- (3) Kom, Kees
Uit: *Heerlijk duurt het langst*, 1965
- (4) Zeur niet aan m'n kop
Uit: *Familie Doorsnee*, 1952-1958
- (5) Als er geen mannen waren
Uit: *Liedjes voor de familie Doorsnee*, 1952-1958
- (6) Hun hebben de macht
Uit: *Madam*, 1981
- (7) Al issie theoloog (How wonderful you are)
Uit: *Madam*, 1981
- (8) "I know what you want..."
Uit: *Madam*, 1981
- (9) "Ik wil het me niet voorstellen..."
Uit: *Er valt een traan op de tompoes*
- (10) Vluchten kan niet meer
Uit: *En nu naar bed*, 1971
- (11) Ik ben er nog
Uit: *Madam*, 1981